

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/142/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413010165
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1413010165.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Ľudmily Králikovej, v trestnej veci obžalovaného F. B. a spol., pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava IV proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/62/2013 zo 06. augusta 2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. marca 2014 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava IV **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom zo dňa 06. augusta 2013 Okresný súd Bratislava IV, sp. zn. 3T/62/2013 rozhodol podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku tak, že obžalovaných 1/ F. B., 2/ R. M. a 3/ Q. Q. oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV, sp. zn. 1 Pv 348/12, zo dňa 24.04.2013, pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, že obvinený Q. Q. v presne nezistený deň mesiaca marec 2012 požiadal U. C. o pomoc pri zlegalizovaní motorového vozidla zn. AUDI A8 odovzdajúc mu kópiu technického preukazu a uvedúc mu, že vozidlo patrí lízingovke a v autobazáre J. v Q. na W. ul. č. X zostalo ako záloh za požičané peniaze, ktoré držiteľ vozidla nevrátil, pričom vozidlo je zatiaľ odstavené na neznámom mieste v R., ktorá mala spočívať v zabezpečení falšovaného technického preukazu a prerazení VIN čísla karosérie vozidla, následne dňa 04.04.2012 sa U. C. skontaktoval s osobami schopnými vybaviť falšovaný technický preukaz a preraziť VIN číslo karosérie vozidla, avšak keďže tieto osoby tak nechceli urobiť v pôvodne dohodnutom termíne a obvinený Q. Q. opakovane kontaktoval U. C., aby jeho požiadavku zrealizoval čo najskôr, prišiel U. C. do autobazáru, kde oznámil obvinenému R. M., že vybavenie falšovaného technického preukazu a prerazenie VIN čísla karosérie sa uskutoční v neskoršom termíne, pričom tento s tým súhlasil, následne opäť prišiel U. C. dňa 03.05.2012 v čase o 14.45 h do autobazáru J., kde mu obvinený F. B. odovzdal pravý technický preukaz vozidla a obvinený R. M. mu odovzdal kľúče od motorového vozidla zn. AUDI A8, EČ: BA-XXXXB, rok výroby 2007, šedej metalízy, v hodnote 20.000,-€ a ukázal mu kde je zaparkované, obaja konajúc s vedomím, že U. C. zabezpečí podľa predchádzajúcej dohody falšovaný technický preukaz k vozidlu aj prerazenie VIN čísla, čo by umožnilo vozidlo prihlásiť do príslušnej evidencie, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Proti tomuto rozsudku, hneď po jeho vyhlásení, t.j. v zákonnej lehote, voči všetkým trom obžalovaným podala odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava IV. Následne v písomných dôvodoch svojho odvolania zo 16.08.2013, s poukazom na oslobodzujúci rozsudok okresného súdu a názor súdu v odôvodnení rozsudku uviedla, že sa s týmto rozsudkom nestotožňuje a je toho názoru, že okresný súd nevyhodnotil vykonané dôkazy v intenciách ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., nakoľko výpoveď svedka U. C. z prípravného konania nie je jediným usvedčujúcim dôkazom vo veci, nakoľko sú aj ďalšie a to

prepisy obrazovo-zvukových záznamov, zápisnica o vydaní veci-motorového vozidla z 03.05.2012, ako aj listinné dôkazy ohľadne vlastníctva vozidla.

Pokiaľ ide o rozpor vo výpovedi svedka C. v tom, či malo ísť o vozidlo AUDI A8 alebo A6 uviedla, že vo výpovediach zo 17.04.2012 a 04.05.2012 svedok vypovedal o vozidle AUDI A8 a vo výpovedi z 15.10.2012 realizovanej s odstupom niekoľkých mesiacov uviedol „Jednalo sa o vozidlo AUDI myslím, že A6.“ a v ďalšej časti výpovede z tohto dňa už pokračoval v tomto označovaní vozidla, čo však nemožno hodnotiť ako zásadný rozpor, najmä ak sám svedok vypovedal, že si to len myslí a nehovoril to s úplnou istotou, avšak naďalej zotrval na tom, že išlo o vozidlo značky AUDI. Namietala, že predsa nemožno reálne od svedka očakávať, že si po niekoľkých mesiacoch bude skutkové okolnosti pamätať do absolútnych detailov, najmä ak ide o osobu, ktorá sa v minulosti dlhodobo zaoberala dovozom rôznych motorových vozidiel zo zahraničia, čo napokon aj sám vo svojej výpovedi uviedol, že nie je schopný si pamätať s odstupom času všetky presné detaily. Potvrdila, že je pravdou, že svedok C. vypovedal odlišne ohľadom osoby, ktorá mu mala odovzdať kópiu technického preukazu, avšak vo výpovedi z 15.10.2012 na výslovnú otázku vyšetrovateľa, kto mu kópiu technického preukazu vozidla odovzdal kedy a kde, odpovedal jednoznačne, že to bol obžalovaný Q. v L., niekedy v marci.

Za pochopiteľné označila, že svedkovia C. a P. popreli akúkoľvek svoju participáciu na možnej protiprávnej legalizácii vozidla, nakoľko by sa zjavne vystavili trestnému stíhaniu, avšak z prepisov zvukovo-obrazových záznamov je zrejmé, že títo svedkovia klamú a ich vyjadrenia na zázname sú v príkrom rozpore s tým, čo vypovedali. Prepis odposluchu na č. I. 470-486 jednoznačne preukazuje, že obaja títo svedkovia sa mienili na legalizácii vozidla podieľať na základe požiadavky U. C., boli schopní zabezpečiť a realizovať falšovaný technický preukaz a preraziť VIN číslo vozidla. Svedok C. sám hovorí svedkovi C., že mu „urobí techničák“, „dohodnú sa na cene“, potom mu urobí „B.“, svedok C. mu odovzdal kópiu technického preukazu A: „Takže toto dám tebe. Alebo potrebuješ to?“, B: „Potrebujem, toto potrebujem aj ja, aby sme vedeli lustrovať“ (z tohto je aj zrejmé, prečo svedok C. kópiu technického preukazu nevydal polícii - pretože túto odovzdal svedkovi C.), aj z ďalšej časti odposluchu vyplýva, že svedok P. sa zapojil do rozhovoru C: „Takže strieborná A osmička. Má, to má číslo po sedačkou.“, C: „... ja si to musím vylustrovať, hlavne pripraviť si pevnú šablónu a všetko si spraviť“, „Zistím pôvod a ja pripravím tie veci“, „...V podstate on keď ti bude robiť techničák, ja to môžem urobiť.“ Na č. I. 471 svedok P. sa v rámci rozhovoru spýtal C: „U. U.?“. Uviedla, že pritom toto meno svedok C. vôbec v rozhovore nespomenul a je zrejmé, že svedok P. si toto meno prečítal z kópie technického preukazu na č. I. 430, ktorý svedok C. vydal spolu s vozidlom a jedným kľúčom polícii. I. U. U. je uvedený ako držiteľ a vlastník vozidla je I.-C. P. s.r.o. Z č. I. 474 je zrejmé, že svedok P. nadiktoval svedkovi C. svoje mobilné číslo, na ktorom ho môže kontaktovať v prípade potreby, čo svedok P. vo svojej výpovedi ale poprel. Na č. I. 475 C., C., P. dohadujú cenu za tieto úkony, následne riešia nemožnosť prepálenia kľúčov a potrebu zabezpečiť kľúče k vozidlu nové, svedok P. potom hovorí „... prepalovať sa tam kľúče by sa nemuseli, lebo emm nie som teraz istý či v tejto novej osmičke sa ukladá... kľúču ako v bavoráku VIN-ko, ale asi nie. Len kvôli software prepáliť, kvôli VIN-ku...aby nevyskakovalo... Zistím ti to akože u chalana, že či to vyskočí.“ Z tohto rozhovoru všetkých troch zúčastnených osôb C., C., P. je preto absolútne zrejmé, že dohadovali zabezpečenie falošného technického preukazu k vozidlu AUDI A8 (C.) a prerazenie VIN čísla, prepálenie softwéru vozidla (P.) a za tieto úkony si obaja určili cenu. Za absolútne neakceptovateľné považuje odvolateľka, aby sa rozprávali o bežnej oprave vozidla, o legálnom prihlásení vozidla do príslušnej policajnej evidencie tak, ako to svedkovia C. a P. tvrdili vo svojich výpovediach a je teda zrejmé, že títo svedkovia klamú a nie je možné ich výpovede označiť za hodnoverné.

Následne poukázala na prepis odposluchu č. I. 522-526, ktorý potvrdzuje výpoveď svedka C. v tom, že obžalovaný Q. ho poslal do autobazáru pre vozidlo B: „Však pújdeš tam sám, ja to vybavím dneska, ...zajtra to vybavím...Poviem, že tam ešte... čo majú nachystať? Značky nejaké na tom aute?... Dobré, dá originál značky. Dojdeš si ty pre to... dojdeš do budovy... budeš si pýtať R., alebo ... šéfa... Keď tam bude, tak povieš, že si do Q. došiel si z... A máš to tak vyriešené, že to potom zmastíme... si to potom odrátaš z tej mojej onej? Z tej našej motanice?... V pohode, to by sme sa potom nehandrkovali za tým“.

Preto podľa prokurátorky ak išlo o prevzatie legálneho vozidla, ktoré bolo do autobazáru ponúknuté na predaj, položila otázky, že prečo mal Q. najskôr dohodnúť, aby na vozidlo dali originálne ŠPZ, nakoľko aké iné ŠPZ by mali byť na riadne prihlásenom legálnom vozidle, prečo by si mal svedok C. pýtať výslovne len „R.“ alebo šéfa, keď v bazáre pracujú aj ďalší zamestnanci, ktorí mohli vozidlo C. odovzdať po jeho neúspešnom prijatí na predaj ako vypovedali obžalovaní M. a B..

Z ďalšej časti odposluchu vyplýva, že svedok C. si mal náklady za túto „službu“ odpočítať zrejme z jeho dlhu, ktorý mal voči Q., o existencii ktorého vypovedal obžalovaný. Z dôkazu na č.l. 744 vyplýva, že v nasledujúci deň 26.04.2012 tak, ako to uviedol Q. v odposluchu, aj prebehla telefonická komunikácia medzi ním a obžalovaným B. v čase o 09:48:57 hodine.

Za ďalší významný usvedčujúci dôkaz považuje aj prepis odposluchu z č.l. 528-530. Poukázala, že svedok C. mal odpočúvacie zariadenie zapnuté už v čase, keď prišiel do autobazáru a z prepisu nevyplýva, že by s ním obžalovaný M. alebo B. hovorili o neprijatí vozidla na predaj, že by sa dohadovali na cene a podobne tak, ako sa takýto dojem snažili navodiť obžalovaní, že išlo o bežný postup pri výkupe. Obžalovaný B. hneď zareagoval na C., ktorý mu povedal, že je „od Q.“, odkázal ho na M., ktorý mu mal dať kľúče od vozidla, M. na otázku C., či sú v aute papiere uviedol, že áno a že všetko je vnútri v Audine. Ak by C. tak, ako to tvrdia obžalovaní M. a B., doniesol svoje vozidlo na testovaciu jazdu za účelom posúdenia stavu vozidla a jeho ďalšieho predaja, prečo by sa svedok C. pýtal „...Je tam aj niečo natankované, nie... na sto kilákov, alebo?“ a prečo by mu M. odpovedal: „Vieš čo podľa mňa áno, len L. to doniesol“, že odkiaľ by doniesol L. (zrejme F. - zamestnanec autobazáru) vozidlo?, pokiaľ by išlo o testovaciu jazdu, to za takýmto účelom robili niekoľko stoviek kilometrov a minuli celú nádrž vozidla klienta, aby bola otázka svedka C. logická? Ak by podľa odvolateľky išlo skutočne o klienta (C.) a ten by si prišiel pre svoje auto, ako to tvrdia obžalovaní, tak by sa asi nepýtal na stav nádrže svojho vozidla po testovacej jazde, resp. prehliadke vozidla v servise. Obžalovaní predsa tvrdia, že testovacia jazda i kontrola v servise prebehla vždy v ten istý deň po prijatí vozidla, vozidlá u nich v bazáre nikdy nezostávali na viac dní a v prípade pravdivosti takejto verzie potom otázka C. na stav nádrže a odpoveď M. nemajú žiadnu logiku.

Prokurátorka argumentovala aj ďalšou časťou odposluchu, v ktorom obžalovaný B. uvádza: B: „...ja ti dám papiere...ten techničák mám v aute“ (prečo mal technický preukaz vozidla klienta vo svojom aute?), „Kam s tým ideš, mne sa zdá, že je to v pátraní...lebo to je lízingovka...len netreba nejak na tom jazdiť...“ a teda jednoznačne preukazujú pravdivosť tvrdenia a výpovede svedka C., pretože ani tieto vyjadrenia majiteľa autobazáru klientovi nemajú žiadnu logiku a je absolútne zřejmé, že obžalovaní M. a B. po predchádzajúcej dohode s obžalovaným Q. vedeli, za akým účelom vozidlo AUDI A8 svedkovi C. odovzdávajú, teda aby tento zabezpečil jeho zlegalizovanie, čo by im následne umožnilo vozidlo predat' a z predaja mať zisk.

Uvedené rozpory vo výpovediach obžalovaných s vykonanými usvedčujúcimi dôkazmi preukazujú, že obžalovaný B. najskôr pred súdom dňa 20.06.2013 uviedol, že zákazníkovi, ktorý vozidlo AUDI prevzal vykal, ale po konfrontácii s nahrávkou jeho rozhovoru s C. už uviedol, že oni si v bazáre bežne tykali so zákazníkmi. Za nelogické považuje aj tvrdenie obžalovaných, že oni si technický preukaz k vozidlu nekontrolovali, nezisťovali kto je vlastníkom vozidla, čo podľa prokurátorky takýto podstatný fakt ich nezaujíma?

Následne uviedla úvahu, že potom môže do bazáru doniesť vozidlo ktokoľvek, aj jeho neoprávnený držiteľ a keď sa s ním dohodnú na cene, vozidlo predajú ďalšiemu zákazníkovi bez toho, aby mali overené, že predávajúci môže s vozidlom právne relevantne nakladať, čo považuje za ďalšie nelogické tvrdenie M. a B. a zľahčovanie celého fungovania autobazáru, kde sa nič nespisovalo, nič sa neoverovalo a vozidlá boli voľne prístupné. Sám B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že denne mali aj desať výkupov. Preto opätovne položila otázku, že chce tvrdiť, že pri týchto výkupoch vozidlá skontrolovali, vzali na skúšobnú jazdu, prípadne aj do servisu a všetci títo zákazníci im vozidlá ponechali v bazári bez akéhokoľvek dokladu o odovzdaní a keď si pre vozidlo prišli, bez kontroly totožnosti osoby vozidlo tejto odovzdali? Takéto ich tvrdenia sú podľa názoru odvolateľky absolútne neprijateľné a neakceptovateľné z hľadiska obhajoby.

Preto je názoru, že súd nedostatočne vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo svojom súhrne a svojej rozhodnutie oprel len o rozpory, ktoré vzhliadol vo výpovedi svedka C., bez vyhodnotenia všetkých ostatných dôkazov, a to najmä vykonaných obrazovo-zvukových záznamov, ktoré jednoznačne túto svedeckú výpoveď potvrdzujú a vyvracajú obhajobné tvrdenia Q., B. a M. a klamlivé výpovede svedkov C. a P.. Tieto usvedčujúce dôkazy spolu so zápisnicou o vydaní veci - vozidla, kľúča, originálneho technického preukazu, ktoré svedok C. v autobazáre od obžalovaných prevzal a následne vydal polícii,

sú dostatočnými na preukázanie viny obžalovaných. Preto navrhla, aby Krajský súd v Bratislave zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne, prostredníctvom obhajkyne, vyjadrili obžalovaní F. B. a R. M.. Zastávajú názor, že odvolaniu okresného prokurátora sa vyhovieť jednoducho nedá, pretože neobsahuje žiaden relevantný a akceptovateľný argument spochybňujúci rozhodnutie samosudcu, s ktorého názorom sa stotožňujú z dôvodu, že svedecká výpoveď U. C., ako jediným usvedčujúcim dôkazom z celého radu usvedčujúcich dôkazov je nepostačujúca pre prijatie záveru o preukázaní žalovanej trestnej činnosti a to z dôvodu, že sám svedok vo svojich jednotlivých skutkových okolnostiach vypovedal v prípravnom konaní odlišne a jeho výpoveď logicky odporuje ostatným dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní, najmä výpovediam obžalovaných, ktorí popreli spáchanie žalovaného trestného činu, ale aj svedkov C. a P., ktorí popreli participáciu na protiprávnej legalizácii motorového vozidla. Preto pokiaľ nebol v tejto trestnej veci vykonaný taký jednoznačne usvedčujúci dôkaz, ktorý by bez pochyb ich usvedčil zo žalovanej trestnej činnosti, s poukazom že uznanie viny páchatel'a nemožno postaviť len na domnienkach a dohadoch. Zastávajú názor, že nebolo preukázané žiadnym z vykonaných dôkazov, že by sa mali dopustiť konania, ktoré sa im kládlo za vinu. Ich konanie nemožno v žiadnom prípade kvalifikovať ako úmyselný trestný čin- zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1, § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona so zdôraznením, že sa necítia byť vinnými a žiadneho trestného činu sa nedopustili. Preto tvrdia, že vykonanými výsluchmi svedkov a listinnými dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že obžaloba neuniesla dôkazné bremeno v neprospech obžalovaných a teda správne samosudca okresného súdu napadnutým rozsudkom ich oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por. Navrhli preto, aby odvolanie okresného prokurátora, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por., odvolací súd zamietol.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa konalo za splnenia zákonných podmienok podľa § 293 ods. 5 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného F. B. a § 293 ods. 5, ods. 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaných R. M. a Q. Q. a podľa § 294 ods. 2 Tr. por. aj v neprítomnosti splnomocnenca poškodenej strany L.. Y. T..

Prokurátorka krajskej prokuratúry v konečnom návrhu zotrvala na podanom odvolaní a poukázala na jeho dôvody. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného Q. Q. v konečnom návrhu poukázal na správnosť napadnutého rozsudku, na nezákonné výpovede svedka C. pred vznesením obvinenia, na jeho výpoveď z 30.07.2012, ktorú už prokurátor označil za nezákonnú s tým, že nejde o ojedinelý prípad, kedy operatívny príslušník PZ nezákonne zasahoval do celého vyšetrovania a tým aj informačno technické prostriedky. Navrhol preto odvolanie okresnej prokurátorky zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania prokurátorky (306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým prokurátorka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, vzhľadom k správnosti napadnutého prvostupňového oslobodzujúceho rozsudku, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné a to aj z iných dôvodov, než na ktoré poukázal okresný súd.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 285 písm. a/ Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa konal riadnym procesným postupom a rozhodol tak, ako to zodpovedá stavu veci a zákonu. Svoje rozhodnutie i náležite odôvodnil.

Okresný súd v konaní postupoval v súlade so základnými zásadami trestného konania, vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, tieto aj správne následne vyhodnotil, pričom sa riadil vyššie uvedenými ustanoveniami a zásadami trestného konania. Na základe vykonaného dokazovania a vyhodnotenia dôkazov, dospel prvostupňový súd k správne záveru, že vykonanými dôkazmi nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý boli všetci traja obžalovaní stíhaní. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je pritom zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s vykonanými dôkazmi a ako vyhodnotil dôkazy svedčiace v neprospech obžalovaných.

Súd prvého stupňa správne rozhodol, keď v zmysle § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil obžalovaných spod obžaloby, pričom svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo i odôvodnil, v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por., nakoľko v ňom detailne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opieral a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov najmä, ak si navzájom odporovali, na ktoré odôvodnenie odvolací súd v podstate v plnom rozsahu poukazuje, bez potreby v celom rozsahu ho opakovať.

Senát Krajského súdu v Bratislave nemá preto pochybnosti o správnosti záverov okresného súdu, ktorý precízne a citlivo vyhodnotil vykonané dôkazy a presvedčivo vysvetlil svoje právne úvahy, prečo neoveril dôkazom svedčiacim v neprospech obžalovaných a z celého odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s jednotlivými vykonanými dôkazmi a ako všetky dôkazy vyhodnotil.

Prvostupňový súd správne po zákonne a úplne vykonanom dokazovaní, rešpektujúc tak kontradiktórnosť konania, jeho vyhodnotením dospel k záveru, že nebolo jednoznačne preukázané tvrdenie obžaloby, že sa stal skutok popísaný v podanej obžalobe. V posudzovanom prípade aj podľa odvolacieho súdu neexistuje žiadny priamy dôkaz a už vôbec nie ucelená reťaz nepriamych dôkazov, ktorý by spojil tvrdenie svedka U. C. ohľadne pripravovaného zločinu s osobami obžalovaných a nepodarilo sa ani žiadnymi nepriamymi dôkazmi, ktoré by tvorili ničím neprerušovanú reťaz a ktoré by logicky nepripúšťali inú alternatívu ako tú, že všetci traja obžalovaní na mieste a spôsobom podľa obžalobného tvrdenia sa dopustili nezákonného konania, teda že sa dopustili konania, spočívajúceho v príprave žalovaného zločinu podľa obžaloby.

S poukazom na obhajobné tvrdenia obžalovaných a vykonané dôkazy sa nepodarilo bez akýchkoľvek pochybností tvrdenie obžaloby preukázať. Objektívne a aj reálne je možná totiž aj verzia obžalobného tvrdenia, avšak verzia tvrdenia obžalovaných, akým spôsobom popisovali stretnutie so svedkom a dôvod tohto stretnutia, nebola vyvrátená. Prokuratúre sa teda nepodarilo preukázať, bez rozumných pochybností, že sa stal skutok uvedený v obžalobnom návrhu, ktorý by napĺňal pojmové znaky zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátorky, jej podanie rekapituluje základné argumenty ako obžaloby, tak aj odôvodnenia rozsudku. Tieto odôvodnenia potom v niekoľkých obmenách označuje ako nesprávne vyhodnotené, vzhľadom na výpoveď svedka C. a obrazovo-zvukové záznamy, ktoré jeho svedeckú výpoveď majú potvrdzovať a vyvracajú obhajobné tvrdenia obžalovaných a preukazujú klamlivé výpovede svedkov C. a P., ako aj usvedčujúce dôkazy zápisnica o vydaní veci - vozidla, kľúča, originálny technický preukaz, ktorý svedok C. v autobazáre od obžalovaných prevzal a následne vydal polícii, ako dostatočné dôkazy na preukázanie viny obžalovaných.

Prokurátorka však neprezentuje žiaden ucelený súbor hodnotiacich úvah, ktorými by spochybnila závery súdu prvého stupňa, a to ako skutkové (na ktoré sa viaže použitý dôvod oslobodenia podľa § 285 písm. a/ Tr. por.), tak aj právne (v hmotnoprávnej oblasti ide o posúdenie absencie materiálneho korektívu).

Naopak, odôvodnenie napadnutého rozsudku podrobne analyzuje dôkaznú situáciu vo vzťahu k podanej obžalobe a potom zhŕňa úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj pri právnych úvahách na to nadväzujúcich. S týmto hodnotením sa odvolací súd stotožňuje a vzhľadom k jeho podrobnosti nepridáva argumentáciu, ktorá by bola duplicitná, a teda samoučelná. Preto odvolacie námietky prokurátorky, krajský súd neakceptoval, preto, že v prevažnej časti ide len o úvahy a domnienky odvolateľky, s ktorými sa podrobne vysporiadal už prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsahu, na ktoré odvolací súd v podrobnostiach poukazuje.

K odvolacím námietkam prokurátorky treba podotknúť, že okresný súd sa dostatočne presvedčivým spôsobom vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré nepovažoval výpoveď svedka U. C., ako nosného dôkazu obžaloby, za vierohodnú, práve s akcentom na jednotlivé výpovede tohto svedka v prípravnom konaní a hlavnom pojednávaní, vzhľadom na zistené podstatné rozpory, ktoré svedok nevedel odstrániť.

Napokon je zrejmé, že tento svedok je trestne stíhaný v inom konaní pre rovnakú trestnú činnosť, pričom na základe rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava 1 pod č. OS BA I-V-226-1/2012-1Ntt 226/2012 bol vydaný príkaz na vyhotovovanie obrazovo-zvukového záznamu týkajúceho sa osoby U. C. a doposiaľ nestotožnených osôb na dobu od 11.00 hod. 04.04.2012 do 10.00 hod. dňa 04.05.2012 a to vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov podľa § 114 odsek 1, odsek 2 Tr. por. na odevných zvrškoch U. C. a doposiaľ nestotožnených osôb, na verejne prístupných miestach v Slovenskej republike.

Pokiaľ prokurátorka podrobne rozviedla svoje úvahy o opodstatnenosti podanej obžaloby s poukazom na časti prepisov obrazovo-zvukových záznamov s argumentáciou, že svedkovia C. a P. klamú je potrebné predovšetkým uviesť, že v predmetnej veci bolo začaté trestné stíhanie 12.04.2012 pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1, podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a obvineným F. B., R. M., Q. Q. boli vznesené obvinenia pre rovnaký zločin, ale podľa § 13 ods. 1, podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, na tam uvedenom skutkovom základe, ktoré vychádzalo z uznesenia o začatí trestného stíhania, z výpovede svedka U. C. z 12.04.2012, ako aj svedka Y. T. a prepisov zvukových záznamov, úradných záznamov a listinných dôkazov, hoci v spisovom materiáli absentuje táto zápisnica o výsluchu uvedeného svedka.

Všetci traja obvinení podali voči tomuto uzneseniu sťažnosť, prokurátorka ich postupne zamietla, ale už s poukazom na výpovede svedka U. C. zo 17.04.2012 a 04.05.2012. Už z prvej tejto výpovede je zrejmé, že svedok U. C. okolo 02.04.2012 prvé uvádzané skutočnosti oznámil príslušníkom kriminálnej polície, nakoľko chcel spolupracovať s nimi pri odhaľovaní predmetného pripravovaného zločinu s tým, že sám je trestne stíhaný pre rovnaký zločin pod ČVS: KRP-25/OVK-BA-2012 na KR PZ Bratislava a následne od 04.04.2012 konal po dohode s políciou.

Z obsahu spisu, ako aj utajovanej prílohy vyplýva, že na základe návrhu prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky boli podané dva takmer identické návrhy na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov podľa § 114 odsek 1, odsek 2 Tr. por. na dobu od 11.00 hod. 04.04.2012 do 10.00 hod. dňa 04.05.2012 a na dobu od 14.00 hod. 04.05.2012 do 14.00 hod. dňa 04.07.2012 na odevných zvrškoch U. C. a doposiaľ nestotožnených osôb a na verejne prístupných miestach v Slovenskej republike, ktorým súd aj vyhovel.

Ustanovenie § 114 Tr. por. upravuje postup pri vyhotovovaní obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov

(1) V trestnom konaní pre úmyselný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva, možno vyhotoviť obrazový, zvukový alebo obrazovo-zvukový záznam, ak možno dôvodne predpokladať, že ním budú zistené skutočnosti významné pre trestné konanie.

(2) Príkaz na vyhotovenie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov vydáva písomne predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora. Návrh musí byť odôvodnený podozrením z konkrétnej trestnej činnosti a tiež údajmi o osobách a veciach, ktorých sa vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo

obrazovo-zvukových záznamov týka, ak sú tieto údaje známe. Ak ide o vec, ktorá neznesie odklad a vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov nie je spojené so vstupom do obydľia a písomný príkaz sudcu pre prípravné konanie nemožno získať vopred, môže pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vydať príkaz prokurátor; takýto príkaz musí najneskôr do 24 hodín od jeho vydania potvrdiť sudca pre prípravné konanie, inak stráca platnosť a takto získané informácie nemožno na účely trestného konania použiť a musia sa predpísaným spôsobom bez meškania zničiť. Vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov spojených s priamym vstupom do obydľia je prípustné len v trestnom konaní o zločine, korupcii, trestnom čine zneužívania právomoci verejného činiteľa, trestnom čine legalizácie príjmu z trestnej činnosti alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva, a len s predchádzajúcim súhlasom predsedu senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudcu pre prípravné konanie.

(3) V príkaze podľa odseku 2 musí byť ustanovený čas, v ktorom bude vykonávané vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov; tento čas môže trvať najviac šesť mesiacov. Ten, kto vydal príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov, môže čas ich trvania písomne predĺžiť vždy najviac o dva mesiace, a to aj opakovane.

(4) Vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov vykonáva príslušný útvar Policajného zboru. Ak sa pri vyhotovovaní obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov zistí, že obvinený komunikuje so svojím obhajcom, takto získané informácie nemožno použiť na účely trestného konania a musia sa predpísaným spôsobom bez meškania zničiť; to neplatí, ak ide o informácie, ktoré sa vzťahujú na vec, v ktorej advokát nezastupuje obvineného ako obhajca.

(5) Policajt alebo príslušný útvar Policajného zboru je povinný sústavne skúmať trvanie dôvodov, ktoré viedli k vydaniu príkazu na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov. Ak dôvody pominuli, musí sa vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov skončiť, a to aj pred uplynutím času uvedeného v odseku 4. Túto skutočnosť bez meškania písomne oznámi tomu, kto vydal príkaz, v prípravnom konaní tiež prokurátorovi.

(6) Ak sa má obrazový, zvukový alebo obrazovo-zvukový záznam použiť ako dôkaz, postupuje sa primerane podľa § 115 ods. 6.

(7) V inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej boli vyhotovené obrazové, zvukové alebo obrazovo-zvukové záznamy, možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak sa súčasne aj v tejto veci vedie trestné konanie pre úmyselný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu, trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva.

(8) Ak sa pri vyhotovovaní obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov nezistili skutočnosti významné pre trestné konanie, orgán činný v trestnom konaní alebo príslušný útvar Policajného zboru musí získaný záznam predpísaným spôsobom bez meškania zničiť. Zápisnica o zničení záznamu sa založí do spisu. O zničení záznamu osobu uvedenú v odseku 2, ktorá nemá možnosť nazeráť do spisu podľa tohto zákona, upovedomí orgán, ktorého rozhodnutím sa vec právoplatne skončila, a v konaní pred súdom predseda senátu súdu prvého stupňa do troch rokov od právoplatného skončenia trestného stíhania v danej veci; to neplatí, ak sa koná o obzvlášť závažnom zločine alebo zločine spáchanom organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou alebo ak sa na trestnom čine podieľalo viac osôb a vo vzťahu aspoň k jednému z nich nebolo trestné stíhanie právoplatne skončené, alebo ak by poskytnutím takej informácie mohol byť zmarený účel trestného konania.

Postup polície a prokuratúry a napokon aj sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I v prejednávanej príhode, na použitie obrazovo-zvukového záznamu nebolo v súlade so zákonom, nakoľko je zrejmé, že práve rozhodnutia o použití tohto záznamu podľa § 114 Tr. por. boli vydané v oboch prípadoch zhodne ohľadne záujmovej osoby U. a doposiaľ nestotožnených osôb, ako vyplýva zo žiadostí prokurátora a aj samotných rozhodnutí sudcov pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I.

Aby bolo možné v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku po podaní obžaloby vyhodnotiť dôkaz získaný použitím obrazovo-zvukového záznamu, ako dôkazu získaného zákonným spôsobom v zmysle a v intenciách judikatúry Európskych orgánov ochrany práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je potrebné, aby boli splnené základné podmienky, že podaný návrh spĺňa náležitosti stanovené Trestným poriadkom (odôvodnenie, preskúmateľnosť, konkrétne zadefinovanie objektu používania obrazovo-zvukového záznamu), že príkaz na jeho použitie je riadne odôvodnený, obsahuje všetky stanovené náležitosti a bol vydaný príslušným súdom a sudcom, že jeho použitie bolo vykonané v súlade s vydaným príkazom a dôkaz získaný použitím obrazovo-zvukového záznamu je použiteľný v trestnom konaní z hľadiska kvality, obsahu a úplnosti.

Trestný poriadok v súčasnej podobe zakotvuje povinnosť predkladateľovi návrhu, aby návrh bol odôvodnený podozrením z konkrétnej trestnej činnosti (§ 114 ods. 2 Trestného poriadku). Splnenie alebo nesplnenie podmienok z hľadiska predkladaného návrhu má zásadný význam pre rozhodnutie, či sudca pre prípadné konanie požadovaný príkaz vydá a či vydaný príkaz predstavuje základný legálny rámec pre použitie žiadaného obrazovo-zvukového záznamu, ako dôkazného prostriedku, na základe ktorého sa získavajú dôkazy následne používané v trestnom konaní. Na to, aby bolo možné vydať príkaz je potrebné predložiť návrh, ktorý bude náležite odôvodnený a už z odôvodnenia musí byť zrejmé to, čo musí vyplývať aj zo samotného príkazu, teda že jeho použitie je legálne, sleduje legitímny a proporcionálny cieľ zadefinovaný v samotnom účele trestného konania.

Preto vydaniu takéhoto príkazu na použitie obrazovo-zvukového záznamu s účelom sledovanému zákonom, je potrebné, aby mu predchádzal taký návrh, ktorý už vo svojom obsahu bude obsahovať požadované náležitosti a zároveň už samotný návrh musí obsahovať konkrétne údaje o konkrétnom podozrení z konkrétnej trestnej činnosti a musí byť konkrétne zadefinovaný konkrétny objekt použitia záznamu. Takýto návrh musí obsahovať odôvodnenie spĺňajúce všetky požadované náležitosti a ktoré nesmie byť len všeobecné, z ktorého nie je možné zistiť konkrétne skutočnosti vyžadované pre vydanie samotného príkazu, čo vždy musí posudzovať v tom ktorom konkrétnom prípade a v konkrétnej veci konajúci súd.

Keďže návrh na vyhotovovanie obrazovo-zvukových záznamov musí byť odôvodnený podozrením z konkrétnej trestnej činnosti a tiež údajmi o osobách a veciach, ktorých sa vyhotovovanie obrazovo-zvukových záznamov týka, je evidentné, že v predmetnej veci polícia (podnet), prokuratúra (podaný návrh) a následne aj súd vydal príkaz na vyhotovovanie obrazovo-zvukových záznamov v nesúlade so zákonom a účelom tohto dôkazu, nakoľko návrh aj príkaz na jeho použitie bol ohľadne záujmovej osoby U. C. a doposiaľ nestotožnených osôb, pričom U. C. v predmetnej veci už od 04.04.2012 spolupracoval s políciou a preto identické dôvody uvedené v návrhu prokurátora zo 04.05.2012, ako aj v návrhu z 03.04.2012 na vyhotovovanie uvedených záznamov, boli robené po zistení iných konkrétnych skutočností ohľadne predmetnej stíhanej trestnej činnosti obžalovaných, teda konkrétnych okolností a konkrétnych záujmových osôb, teda s vedomím svedka C. a v jeho spolupráci s políciou. Nemohol tak tento dôkaz už plniť účel, pre ktorý bol príkaz súdu vydaný 04.04.2012 na použitie uvedených záznamov, pretože sa týkal iných skutkových okolností, o ktorých U. C. vypovedal a nie tých, ktoré boli uvedené v prvej žiadosti prokurátora zo 03.04.2012.

Práve aj označenie záujmových osôb vo vzťahu ktorým mal byť použitý obrazovo-zvukový záznam, v prejednávanej veci bol nedostatočný, rovnako aj označenie priestorov, kde mal byť použitý, napriek vedomosti polície a prokurátora o konkrétnych týchto údajoch.

Napokon aj kvalita technického záznamového zariadenia na vyhotovovanie obrazovo-zvukových záznamov bola vyhotovená nedokonale, nekompletné, čomu zodpovedá aj neucelený prepis použitých záznamov a z toho vyplývajúci dohady, čo je predmetom, prípadne slovným vyjadrením, keď zo záznamu sú nezrozumiteľné a prepisom nedefinované určité časti záznamu a tým spochybnená aj kompletnosť a úplnosť prepisov obrazovo-zvukových záznamov, ktoré boli nekvalitné a ich výpovedná hodnota slabá, v dôsledku čoho sa takto získaný dôkaz taktiež stáva nepoužiteľný v trestnom konaní.

Napokon druhý návrh prokurátora nebol v súlade so zákonom aj z dôvodu, nakoľko ak mienil pokračovať vo vyhotovovaní obrazovo-zvukových záznamov (rovnaké dôvody žiadosti), v súlade so zákonom a vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami mal požiadať o predĺženie lehoty na použitie,

príčom tak neurobil, napriek tomu, že nový návrh podal 4 hodiny po uplynutí lehoty predchádzajúceho súhlasu na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov.

Podľa § 114 ods. 3 Tr. por., veta druhá: " ten, kto vydal príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov, môže čas ich trvania písomne predĺžiť vždy najviac o dva mesiace, a to aj opakovane." Z uvedeného preto vyplýva, že o predĺžení rozhoduje ten, ktorý pôvodný súhlas vydal a preto, ako podal prokurátor novú žiadosť na vydanie súhlasu na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov, týmto postupom obišiel zákonného sudcu pre prípravné konanie, ktorý pôvodný súhlas vydal.

Generálna interpretačná a realizačná klauzula ustanovuje, že výklad a uplatňovanie ústavných zákonov a ostatných všeobecne záväzných platných predpisov musí byť v súlade s Ústavou (článok 152 ods. 4 Ústavy). Výklad každej právnej normy musí konformný s Ústavou, ako základným zákonom štátu s najvyššou právnou silou. V prípade, že vec pripúšťa rôzny výklad orgán aplikujúci právo je v konkrétnej veci povinný uprednostniť ústavný konformný výklad. Ak ústavne konformný výklad nie je možný, orgán aplikujúci právo, danú právnou normu nesmie uplatniť. Je nesporné, že všeobecný súd je pri svojom rozhodovaní viazaný nielen zákonom, ale predovšetkým Ústavou, Ústavným zákonom a kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách.

Rovnako je všeobecný súd povinný rešpektovať Ústavou zakotvenú prednosť medzinárodnoprávných dokumentov ochraňujúci ľudské práva a základné slobody pred zákonom, teda vo všeobecnosti je potrebné vychádzať z toho, že aplikácia každej zákonnej normy musí byť realizovaná takým spôsobom, ktorý bude v medziach Ústavy rešpektovať princíp prednosti Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd, resp. Listiny základných práva a slobôd pred zákonom.

Do práva na súkromie možno preto zasiahnuť len, ak je takýto zásah legálny, legitímny a proporcionálny. Legálny znamená, že štát môže do práva na súkromie zasiahnuť iba na základe zákona. V rámci legality zásahu sa skúma, či k nemu došlo v súlade s platnými právnymi predpismi, či pritom sa prihliada aj na to, či právny predpis bol verejne publikovaný a teda dostupný a či jeho následky boli predvídateľné, či následky. Legitimita zásahu znamená, že do práva na súkromie možno zasiahnuť len vtedy, keď je to v záujme štátu z dôvodov ochrany národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, predchádzania nepokojov a zločinnosti, ochrany zdravia a morálky, zabezpečenia hospodárskeho blahobytu krajiny a v záujme jednotlivcov z dôvodu ochrany ich práva a slobôd. Proporcionalita zásahu znamená, že k nemu možno prikrčiť len vtedy, keď je to nevyhnutné a sledovaný cieľ nemožno dosiahnuť miernejšími prostriedkami a iba v duchu požiadaviek kladený na demokratickú spoločnosť vyznačujúcu sa pluralizmom, toleranciou a voľným duchom.

Senát krajského súdu preto záverom dodáva, že niet pochyb, že riadne odôvodnenie návrhu a príkazu v súlade s príslušným ustanovením zákona boli potrebné preto, že hoci ide o závažný zásah do základných práv, dotknuté osoby nemajú možnosť podať opravný prostriedok a o vydaní rozhodnutia sa dozvedia spravidla až dodatočne, keď už zásah do práva na súkromie bol vykonaný. Majú preto možnosť žiadať o preskúmanie opodstatnenosti rozhodnutia až dodatočne. Preskúmanie dôvodnosti vydania rozhodnutia vyžaduje relevantnú konkrétnu vysvetľujúcu argumentáciu, akými skutočnosťami boli naplnené zákonom stanovené podmienky pre tento zásah. Bez takéhoto odôvodnenia opierajúceho sa o konkrétne skutočnosti je rozhodnutie spravidla nepreskúmateľné.

Odôvodnenie obsiahnuté v návrhoch prokurátora a v príkazoch súdu však možno považovať len za formálne, pretože nie sú v nich uvedené ani konkrétne skutočnosti - informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú bol podaný návrh, ktoré viedli k vydaniu rozhodnutia.

Takýto spôsob odôvodnenia, ktoré boli v danom prípade použité nemožno akceptovať a príkaz sudcu pre prípravné konanie treba považovať za zjavne neodôvodnený a teda nezákonný, vychádzajúc z nedostatočne odôvodnenej žiadosti.

Naviac z vyššie uvedeného druhého rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I zo 04.05.2012 je zrejme, že ho vydal na podklade nesprávnych a nedostatočných a zmätočných informácií z podaného návrhu a preto rozhodol na podklade dôkazov, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a ako dôkaz ich taktiež použiť nemožno (§ 119 ods. 2 Tr. por.).

Na podklade uvedeného a v zmysle zásady „z nepráva nemôže vzniknúť právo“ preto ani obrazovo - zvukové záznamy vyhotovené na podklade rozhodnutí sudcu pre prípravné konanie neboli získané v súlade so zákonom a v konaní pred súdom ich ako dôkaz použiť nemožno.

Aj z týchto dôvodov krajský súd dospel k názoru, že odvolacie námietky prokurátorky týkajúce sa zákonnosti použitých obrazovo-zvukových záznamov nie sú dôvodné. Trestný poriadok zreteľne ustanovuje podmienky, za splnenia ktorých možno vykonávať v nich uvedené úkony, rovnako ako aj to, že Trestný poriadok ustanovením § 119 ods. 1 jednoznačne vylučuje použitie dôkazov, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Je tomu tak preto, aby boli dodržané základné práva občanov garantované ústavou a dohovorom. Jednou zo základných zásad trestného konania je zásada stíhania len zo zákonných dôvodov. Táto zásada nadväzuje na hmotnoprávnu zásadu nullum crimen sine lege (žiadny trestný čin bez zákona), ktorá je upravená v čl. 49 ústavy a v čl. 39 Listiny základných práv a slobôd. Napriek tomu, že jednotlivé zásady trestného konania sú rovnocenné, zásada stíhania len zo základných dôvodov je primárnou a jednou z najdôležitejších zásad trestného konania, od ktorej sa odvíjajú ostatné zásady trestného konania. Preto aj vo vzťahu k účelu trestného konania, ktorý je uvedený v § 1 (náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie ich páchatel'ov) tento účel nemožno nadradiť zásade stíhania len zo zákonných dôvodov. Napokon aj uskutočnenie spravodlivého procesu je neoddeliteľnou súčasťou účelu trestného konania. Inak by to mohlo viesť k snahe zistiť pravdu za každú cenu, bez ohľadu na porušenie zákona, čo je neprípustné. Porušenie zásady stíhania len zo zákonných dôvodov je podstatnou chybou v dokazovaní a má za následok, že taký dôkaz je absolútne neúčinný a nemožno naň v konaní a pri rozhodovaní prihliadať. Ani skutočnosť, že práve vyhotovenie obrazovo - zvukových záznamov získaných na podklade rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie okresného súdu môže nasvedčovať k dôvodnému podozreniu o vine obžalovaných z prípravy pomerne závažnej trestnej činnosti, nemôže ospravedlniť nezákonnosť získania tohto dôkazu a tým aj jeho použiteľnosť. Takýto nezákonný postup nemožno odôvodňovať ani účelom trestného konania ani prirodzenoprávnym spôsobom výkladu práva a materiálnym chápaním práv a povinností.

Na základe aj vyššie uvedeného, preto aj podľa názoru odvolacieho súdu, nepodarilo sa jednoznačne preukázať, že sa stal skutok tak, ako bol popísaný v podanej obžalobe. Okrem logických úvah prvostupňového súdu, na základe ktorých neuveril výpovediam predovšetkým svedka U., správne prvostupňový súd detailne poukázal predovšetkým na zhodné výpovede jednotlivých obžalovaných, ktorí popreli spáchanie skutku, resp. že by pripravovali v čase a spôsobom uvedeným v podanej obžalobe zlegalizovanie motorového vozidla zn. AUDI A8 EČ: BA-XXXXB, rok výroby 2007, šedej metalízy, v hodnote 20.000,-€ patriaceho leasingovej spoločnosti zabezpečením falšovaného technického preukazu a prerazením VIN čísla karosérie vozidla s cieľom vozidlo prihlásiť do príslušnej evidencie.

Nakoľko podľa § 285 písm. a/ Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, správne preto okresný súd postupoval v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, pričom postupoval správne aj z pohľadu ustanovenia § 165 ods. 2 Tr. por.

Základné zásady trestného konania totiž vyžadujú, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine (aj treste) o jednoznačne zistené fakty. Tam, kde nemožno bezpečne určiť, ktorá z verzií skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voľiť takú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a ak zostanú po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, je nutné rozhodnúť v prospech obžalovaného a oslobodiť ho spod podanej obžaloby. Len vysoký stupeň podozrenia totiž sám o sebe nemôže vytvoriť spoľahlivý a zákonný podklad pre odsudzujúci výrok súdu, ktorý musí byť vždy výrazom ľudsky dosiahnuteľnej istoty.

Prokurátorka v odvolaní v podstate namietala len hodnotenie vykonaných dôkazov, pričom však odvolací súd práve tento výsledok okresného súdu si osvojil pre jeho logiku a legálnosť s poukazom aj na vyššie uvedené dodatky. Z týchto dôvodov reálny dôvod pre vyhovie odvolaniu prokurátorky nebol zistený, a preto odvolací súd na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov, pri nezistení ani žiadnych pochybení pri procesnom postupe súdu, v zmysle § 319 Tr. por. odvolanie prokurátorky zamietol, ako nedôvodne podané.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.